

مسائل ایران

اردیبهشت ماه ۱۳۴۲

شماره ۷

سال اول

این سخنرانی از جناب آقای دکتر احمد هومن استاد
دانشگاه است که در اردیبهشت ماه ۱۳۴۱ در یکی از جلسات
« سمینار مسائل ایران » ایراد گردید و بسیار مورد توجه و
تحمیل حضار قرار گرفت. قسمتهای اول و دوم آن در شماره‌های
قبل درج گردید و اینک قسمت آخر آن در این شماره مجله
درج می‌گردد.

از : دکتر احمد هومن
استاد انشگاه و کیل دعاوی

و تعديل مالکیت ارضی

توضیحاتی که بعنوان مقدمه بعضی رسید پروری بود و اگر اندکی
خستگی آور بوده است باستی اغراض فرمائید از آنجه گذشت تصور می‌کنم
هیچیک از ما در ضرورت انجام اصلاحات ارضی در کشور ایران واعتراضی
نداشته باشیم اینکار لازم و ضروری وحتمی است باستی خواه ناخواه انجام شود
حال بهینم نحوه انجام عمل چگونه بوده است.

قانون اصلاحات ارضی مصوب اردیبهشت ماه ۳۹ در ۳۸ ماده مقرراتی
وضع کرده بود که جنبه عملی نداشت نمایندگان مالک در مجلس ذی علاقه
بودند و سعی کرده بودند تا هر جا که امکان دارد موضوع را کش داده کار
را بدرازا بکشانند.

بطور خلاصه طبق آن قانون هر مالکی حق داشت چهار صد هکتار
اراضی آبی و هشتصد هکتار اراضی دیمی را مالک باشد بعلاوه با غ میوه و قلمستان
که عرصه واعیانش متعلق باشد خانه شخصی، دکان، کاروانسرا، کارخانه،
آسیا، درمانگاه و امثال آنرا اختصاصی در اختیار داشته باشد و بشرطی که
بتواند اراضی دیم و باعتر را بوسیله آب قنات و چاه و انهر آباد کند میتوانست

زائد بحدود نصاب هر قدر که بخواهد و امکان پذیر باشد اراضی دیم و بائر داشته باشد بعلاوه هر قدر اراضی که از طریق زراعت مکانیزه در اختیار او بوده و یا در آینده مورد بهره برداری قرار میگرفت زائد بحدود نصاب متعلق باو میشد.

طرز اجرای عمل هم طولانی بود وقتی که از طرف سازمان اصلاحات ارضی در هر منطقه عمل تقسیم شروع میشد مراتب بوسیله روزنامه رسمی کشور و روزنامه کثیر الانتشار باطلاع مالکین می رسید مالکین ملک بودند سه ماه پس از انتشار اعلان در جراید اظهار نامه های را تنظیم کرده در آن اظهار نامه ها وضعیت املاک خود را دوشن کرده بکمیسیون اصلاحات ارضی بفرستند کمیسیون ملک بود بوسیله ارزیابی قیمت عادله هر ملک را معین کرده باطلاع مالک بر ساند مالکین حق داشتند در عرض دو ماه بازرسی ای اعراض کرده کارشناس دیگری را برای تعیین قیمت عادله پیشنهاد کنند کمیسیون اصلاحات در عرض شش ماه موضوع را بررسی کرده نظریه قطعی خود را بمالکین اطلاع میداد تا زهاین نظریه در دادگاه شهرستان قابل رسیدگی بود و طبعاً حکم دادگاه شهرستان قبل پژوهش و فرجام میشد تا آنکه قطعی شود (حداقل رسیدگی در مرافق بدوي و پژوهشی و فرجامی باوضع فعلی محکم ما دوسال است) وقتی حکم قطعی میشد کمیسیون اصلاحات ارضی بایستی آگهی میکرد تمام ملک برای انتقال ملک بدفترخانه حاضر شود و سند را امضانماید و بهای ملک خود را در عرض ده سال وصول نماید و اگر احیاناً مالک حاضر نمیشد انتقال را امضا نماید برای هر هکتار زمین آبی ۱۵۰۰ ریال برای هر هکتار زمین دیم خواه زراعت شود خواه نشود ۷۵۰ ریال و برای هر هکتار اراضی بائر ۵۰۰ ریال جریمه باو تعلق میگرفت که معلوم نیست چطور وصول میشد و با اینهمه تشریفات چه نتیجه هشتی برای زارعین حاصل میشد و کلا آنقدر شور قصمه را در آورده بودند که حتی مالکین متوسط و خرده مالکین موضوع را جدی نگرفته فرمایته فرض می کردند بعضی ها که محافظه کار بودند اظهار میکردند این مقررات برای نسل آینده عملی خواهد گردید بعمر ما وصلت خواهد داد.

دولت وقت معتقد شده بود که با چنین قانون قابل انعطاف و پرا بهامی باری بمنزل نمیرسد و گرھی از کار گشوده خواهد شد پس ازانحل مجلسین طبق تصویب نامه ای مقررات تازه ای وضع کرد که میتوان آنرا واکنش قانون قبلی بحساب آورد.

طبق این تصویب نامه حدا کثر مالکیت کشاورزی هر شخص در تمام کشور یک ده ششانگی است مازادرا بایستی مالک بسازمان اصلاحات ارضی و اگذار کند قیمت ملک طبق ضرایبی که از طرف وزارت کشاورزی

تعیین خواهد شد و مبنای آن تاریخ ممیزی نوع زراعت و طرز تقسیم محصول و حقوق مالکانه است با قساط ده ساله بوسیله بانک کشاورزی بمالک پرداخت خواهد شد.

این اراضی بر حسب نسق زراعتی موجود مشاعراً بزرگین واگذار خواهد شد که در عرض پانزده سال قیمت آنرا ببانک کشاورزی پیدا زند.

این تصویب نامه هم متأسفانه خالی از نقص نیست ایراداتی بر آن وارد است بنده چون نه مالک و نه اهل سیاست هستم صرفاً یعنوان استاد دانشگاه انتقاداتی که بنظر این جانب بر تصویب نامه وارد است فهرست وار تذکر میدهم چون هیچ کاری بسدون بحث و فحص و انتقاد صحیح انجام نمیگیرد امیدوارم در اثر اینگونه تذکرات بیغرضانه بتدریج نواقص مرتفع گردد.

۱ - دروضع فعلی دنیا هیچ ضرورتی ایجاد نمیکرد که موضوع باین اهمیت با عجله و شتابزدگی بوسیله تصویب نامه صورت گیرد شاید بگویند راه منحصر بفرد این بوده است چون اگر بنا بود در مجلس موضوع مطرح شده تصویب شود هیچ وقت کار جنبه عملی پیدا نمیکرد و با کارشناسی و اخلاق و دسته بندی مواجه میشد این استدلال بنظر ما کافی نیست فقط دولتهای که بوسیله انقلاب بس کار میآیند میتوانند با تصویب نامه مقرر راتی که در زندگانی کلیه طبقات کشور تأثیر دارد وضع نمایند.

در کشور ما چنین کاری واقع نشده است حق وعدالت وصلاح این بود که پس از افتتاح مجلسین طبق مقررات قانون اساسی موضوع اصلاحات ارضی مورد تصویب قرار میگرفت تا کسی رایارای چون و چران باشد.

و برای اینکه جریان کار سریعاً انجام پذیرد سعی میشده ای شایسته که نماینده کشاورزان هستند به مجلس راه پیدا کنند و بـر نامه آن دسته یا فرآکسیون اصلاحات ارضی باشد با وسائل تبلیغاتی که منحصر آ دست دولت است وجود نمایندگان کشاورزان در مجلس با برنامه منجر و صریح بیم اشکالتراشی و کارشناسی ازین میرفت.

۲ - برای ایجاد چنین تصمیمی قاعده برای نیست که قبل اطلاعات لازم را از قبیل مقدار سطح مزروعی آیش اراضی دیمی و بایر نوع خاک مقدار آب وضع طبیعی زمین عده کشاورزان بر زگران کارگران و خانواده آنها و اشخاص دیگری که غیر مستقیم وابسته بزمین هستند و اسمی آنها قبل بعرض رسیده جمع آوری کنند.

نقشه زمین را نیز تهیه نمایند پس از آن در هر منطقه در صدد تعیین حد نصاب منطقه و تقسیم برآیند در این تصویب نامه بدون اینکه هیچیک ازین کارهای ضروری مقدماتی انجام شود یک تصمیم کلی برای تمام نقاط کشور

اتخاذ شده وحد نصاب را یک ده ششدا نگی قرار داده اند که واحد متغیر است وسیله تعبیر و تفسیر و اصولاً غیر عادلانه است یک ده ششدا نگ ممکن است ده هزار و دیگری دوهزار هکتار زمین داشته باشد ازسوی دیگر چطور میتوان حد نصاب را برای تمام کشور یکسان فرض نمود یک هکتار زمین در مازندران و گیلان با یک هکتار زمین در خاش و سراوان خوزستان کردستان اصلاح ابل مقایسه نیست چطور میتوان این دونوع زمین را یکسان بحساب آورد بدون نقشه برداری هیچ حقی قطعی نیست و بهمین منظور اعلیحضرت همايونی برای تقسیم املاک موقوفه پهلوی قبل از دستور نقشه برداری صادر فرموده اند اینکار بوسیله سازمان نقشه برداری کشور باسانی عملی است و هزینه چندانی نخواهد داشت (هکتاری ۸۰ ریال)

۳- در تصویب نامه فقط برای زارعین وبعداً برای بزرگران استفاده از زمین قائل شده اند در صورتیکه عده زیادی از آنها یکه وابسته بزمین هستند کنار گذارده شده اند .

وجود این عده باعث اختلاف، کارشکنی، جدال و مرافعه خواهد بود . حق نیست که آنها عاطل و باطل بمانند در یکی ازدهات نهادن گیان که شش هزار نفر سکنه دارد فقط یک هزار و پانصد نفر از آنها زارعند چهار هزار و پانصد نفر دیگر وابسته بزمین تحت عنوانین مختلف زندگی میکنند اگر بنا شود با این عده مثل قوم خوش فقر رفتار شود یقیناً ناراضی خواهد شد علاوه بر آنکه تشریک مساعی نخواهد کرد مشکلات متعددی هم ایجاد خواهد کرد .

۴- درین تصویب نامه برای مالک ششدا نگی زن هیچ گونه تصویبی بعمل نیامده است با وجودیکه طبق مقررات قانون مدنی زنان در اداره مایملک خود کاملاً آزادند معلوم نیست بچه مجوز آنان را ازداشتن چنین حق مسلم محروم کرده اند .

۵- مشکل عمده ما در ایران تنها مسئله زمین مزروعی نیست بیست درصد زمینهای ما دست نخورده و با اندک تلاشی قابل زراعت واستفاده است آنچه مهم و ضروری است مسئله آب و فراهم نمودن سرمایه است تا این دو نکته مهم راه حلی پیدا نکند هیچ گونه اقدامی به تنهائی مؤثر نیست .

در تصویب نامه هیچ ماده امیدوار کننده درین خصوصی نوشته نشده معلوم نیست دولت بوسیله چه سرمایه و از چه راه می خواهد غرامت مالکین را بپردازد و در عین حال شرکتهای تعاونی تولید و مصرف اعتبار را بوسیله چه سرمایه و از کدام ممر میخواهد ایجاد کند .

۶- تقسیم اراضی در تمام کشور در یک هنگام بهیچوجه عملی نیست مناطق کشورما بقدری متنوع و شرایط اقیمه و جغرافیائی و قومی آن بحدی مختلف است که میتوان آنرا قاره ای بحساب آورد در چنین کشوری بایستی

پس از جمع آوری مدارک لازم در هر منطقه بطرز خاصی اقدام شود باستی کشور را بچندین منطقه کشاورزی قسمت نموده برای هر منطقه حد نصاب خاصی معین نمود در کشور هندوستان که اشکالات و گرفتاریهای دولت در انجام اصلاحات ارضی به مراتب بیشتر از ماست حد نصاب هر استان متفاوت است.

۷ - صرف دادن زمین بکشاورز بی‌سواد و بی‌اطلاع دردی را دوا نمی‌کند باید قدم بقدم او را هدایت و رهبری نمود و سایلی که سابقاً مالکین بطور ناقص در دسترس او می‌گذاشتند باستی بطور کامل بوسیله شرکتهای مجهز تعاونی در اختیار او گذاشته شود صرف تشکیل شرکت تعاونی کافی نیست باستی قبل از این آزموده و کارشناسان فنی تربیت کرد و آنرا بعنوان راهنمایان آزموده و کارشناسان فنی تربیت آغاز نمود تا در کلیه مسائل روستاییان را هدایت کرده احتیاجات روزانه آنرا مرتفع سازند برای این منظور حداقل چهار هزار کارشناس و راهنمای کلاس اختصاصی دانشکده کشاورزی کرج را تمام کرده باشند لازم داریم کارشناس تعاونی عالو برمعلومات باستی از صفات لازم دلسوی و علاقمندی به خدمات اجتماعی بی‌غرضی صبر و حوصله نوع دوستی بهره‌مند باشد تهیه چنین «کادر» کارآسانی نیست ولی با داشتن اینهمه جوان دیپلمه بیکار قضیه قابل حل است بشرطیکه دستگاهی که ایجاد ایمان نماید و از هر ز دادن انفرزی‌ها جلوگیری کند وجود داشته باشد.

۸ - مالک زارع معاند یکدیگر نباشند بحساب آمده خواهناخواه باید با هم تشریک مساعی نمایند از اینرو باید فلسفه قوانین رfrm ارضی و فوائد و نتایج غیرقابل انکار آنرا بوسائل مؤثر با آنها فهماند اینکار محتاج ارشاد دقیق بوسیله کارشناسان تبلیغ است چون مسئله تبلیغ درجه اول اهمیت را در روابط اجتماعی داراست و تبلیغ برخلاف اصول علمی و فنی نتیجه معکوس دارد باید به موازات کلاس اختصاصی کارشناسان تعاونی کلاس دیگری برای مبلغین دائر نمود و نکات لازم علمی را با آنها آموخت تا آنچه می‌گویند مؤثر باشد و مردم را مقاعده کند.

در دنیای حاضر که هر فرد برای خود شخصیت قائل است فکر غلطی که هنوز بعضی ازما دارند که چون روستاییان بی‌سواد و جاهلند ارزشی ندارند گمراه کننده است و عواقب ناگواری در بر خواهد داشت.

۹ - ملاک ارزیابی را مالیاتی که مالکین پرداخته‌اند و ضرایبی که وزارت کشاورزی بمیل خود برای هر منطقه معین می‌کند قرار داده‌اند که اطمینان بخش نیست قسمتی از اراضی مزروعی از سال ۱۳۰۵ تا ۱۳۱۳ ممیزی شده و بعضی‌ها بعداً مورد ممیزی قرار گرفته بعضی‌ها اصلاً ممیزی نشده و ده

در صد بهره مالکانه طبق قانون سال ۱۳۳۵ مالیات مزروعی آنها است بعضی ها از مالکین باماً مورین ممیزی کنار آمده آنچه بایستی پردازنند کمتر پرداخته اند بعضی ها درستکار بوده حق دولت را برابر واقع پرداخته اند در اغلب کشورها دستگاهی که عهده دار ارزیابی است تحت نظر یکی از قضات دادگستری است که بیطری فی وعدالتخواهی او مورد قبول عامه است در اینجا علاوه بر آنکه کلیه مأمورین اصلاحات ارضی مستخدمین دولت هستند بیطری فی آنها مورد قبول همه نمیتوانند باشد با ضرایب متغیر هیچکس اعتماد نخواهد داشت که قیمت عادله ملک خود را دریافت دارد

۱۰- در ارزیابی رسمی علاوه بر قیمت عادله زمین بهای تأسیسات ثابت در خت ها ماشین آلات به نسبتی که مورد استفاده اراضی قرار میگیرد بهای زمین اضافه میشود همچنین سودی به نسبت دودرصد در سال بآن مبلغ اضافه میگردد (در ماده ۱۴ قانون اصلاح کشاورزی عراق سود صدی سه در نظر گرفته شده) .

درین تصویب نامه این مسائل اساساً تصریح شده است حتی درخصوص قروضی که مالکین بیانکها داشته اند و بعد از تقسیم بازهم ملک بپرداخت هستند مهلتی قائل نگردیده است ،

۱۱- مهمترین و ضروری ترین اقدامی که بایستی قبل اعمال شود اگر بطور ناقص انجام شده تکمیل گردد استقلال نسبی دادن باستانها و شهرستانها و دهستانهای کشور و تربیت مردم برای همکاری اجتماعی و تشریک مساعی در امور استان و شهرستان و دهستان است و قی درستگاهی مثل شورای دهستان از اشخاص دلسوز و علاقمند تشکیل شد و میسر گردد که آزادانه انتخاب بعمل آمده آنکه صالح تر و لایق تر و علاقمندتر است انتخاب گردد مردم اطمینان پیدا میکنند که مساعی آنها به در نرفته تلاش آنها مصروف آبادی سرزمینی که در آنجا بدنیا آمده اند خواهد گردید ازین لحاظ ، بادقت کامل همه مسائل من بوط بخود را بررسی کرده در تشکیل شرکتهای تعاونی و وظایفی که این شرکتها بعده دارند نظارت نموده صادقانه همکاری خواهند گرد در غیر اینصورت بیگانه وار بمسئل بی اعتمنا بوده ناظر منقد و حتی بدخواه بشمار خواهند رفت .

۱۲- بموازات اینکارها بایستی قانون آبیاری و قانون قنوات را اصلاح نمود وقف عام را در قانون مدنی با مقتضیات فعلی دنیا تطبیق داد تا نتیجه مثبتی از کارها گرفته شود .

۱۳- اعتبار پرداخت غرامت بمالکین بایستی در بودجه کشور تصریح شده باشد تا ایجاد اطمینان شود اسناد قرضه ای که در مقابل داده میشود

بایستی برای پرداخت وام و مالیات در مؤسسه دولتی قابل قبول باشد از همه مهمتر اینکه اعتبار اینکار را دولت بایستی بوسائل عملی یا وام از مؤسسه خارجی فراهم آورد تا مردم بگفته مسئولین امور اعتقاد داشته باشند.

اگر این کارها با متأثر و حوصله طبق اصول فنی و علمی صورت گیرد این مشکل اجتماعی بدون ناسامانی و نادرحتی حل شده سطح مزروعی زیادتر خواهد گردید و کشاورزان ما آینده بهتری خواهند داشت و اگر برخلاف بدون نقشه قبلی با عجله بطور تفنن و آزمایش صورت پذیرد باعث هرج و هرج قحطی و احياناً انقلاب خواهد گردید.

از همه واجب تر آنکه نبایستی در کارها شتابزدگی بخراج بدھیم و گفته مارشال لیوته را بخاطر بیاوریم که میگفت:

(چون عجله داریم باید آهسته پیش رویم تند رفتن اغلب مارا مجبور میکند که کار را از سر شروع کنیم)

پایان

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی